

[Aksel Larsen.]

over så stor sagkundskab, at man er i stand til yderligere at sige, hvor meget byg af ny høst kan forventes at skulle koste, ikke blot når den sælges nu på roden, om jeg så må sige, men når den er høstet. Hvorledes regner man med, at udviklingen vil være i efteråret? Hvordan vil noteringen da være? Det kan ganske vist ikke bedømmes ud fra udelukkende danske forhold, og ministeren har jo selv sagt, at kronenedskæringen har betydet op til 40 pct.s forhøjelse af de internationale kornpriser, men at denne 40 pct.s stigning ganske vist ikke, eller kun i forholdsvis ringe grad, er slået igennem herhjemme endnu — således forstod jeg ministeren. Ja, så har jeg måske misforstået det, men så beder jeg om at få spørgsmålet yderligere uddybet. I hvert fald nogen garanti mod yderligere prisstigninger på korn har vi ikke, når man så at sige giver prisen fri på denne måde, og det stemmer mig yderligere betænkelig, når ministeren siger, at man, hvis det på nogen måde kan lade sig gøre, må undlade at købe hvede udefra, hvis dette kan betyde, at prisen trykkes herhjemme. Jeg synes nu, det er en noget mærkelig opfattelse af tingene, at det skal være regeringens opgave at søge at få hvedeprisen så høj herhjemme som muligt, at man skal undlade at købe billig hvede udefra, hvis man på nogen måde kan undvære denne hvede.

Der tales iøvrigt så meget om, at hvede er en dollarvare. Er det fuldkommen umuligt at købe hvede i denne verden uden at købe den for dollar, uden at købe den på det sælgermarked, der beherskes af Amerikas Forenede Stater?

Ministeren er ikke tilhænger af dyrkningspligt for hvede, og det ved jeg jo godt fra tidligere diskussioner. Nu siger han, at konsekvensen af at indføre en sådan dyrkningspligt kunne jo blive, at der blev forlangt arbejdspligt af andre. Ja, det har vi jo i forvejen. Der er arbejdspligt for arbejderne her i landet. Ganske vist på den måde, at det er tilladt arbejderne at lade være med at arbejde, hvis de har lyst til at sulte ihjel, og hvis de kan udholde lidelserne derved, men ellers er de nødt til at arbejde og arbejde på de betingelser, der foreskrives dem, og som mange gange foreskrives dem direkte af staten. Arbejderne har en sådan arbejdspligt, og den er endda skærpet for visse kategorier. Så har man igen lov til at sige, at det er mærkværdigt, at man overfor andre grupper i samfundet vil optræde på den måde, at de

skal belønnes for at opfylde deres samfundsmæssige pligt.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne sige til de ærede medlemmer hr. Hans Pinstrup og hr. Victor Larsen, at jeg godt kan forstå, de er blevet noget overrasket over de ændringsforslag, jeg her har skitseret, men jeg har jo ikke kunnet få dem frem før; jeg modtog disse ændringsforslag, efter at vi har truffet aftale med landbrugsorganisationerne om lovforslaget, og hvad angår henvendelsen fra husmandsforeningerne, fik jeg den endda først til formiddag. Men jeg har ment, det var min pligt overfor tingets medlemmer og også overfor organisationerne at gøre opmærksom på, at disse henvendelser er kommet. Personlig har jeg den tro, at den første ændring vil være til gavn både for landmændene og for købmændene og vil være billigere at administrere. Vi har drøftet sagen temmelig nøje, både med de private importører og andelsimportørerne og med ministeriets embedsmænd. Den anden ændring er det jo ikke mærkværdigt jeg anbefaler, når jeg selv har været med til at gennemføre en lignende bestemmelse gennem mange år i de tidligere love. At bestemmelsen ikke blev anvendt i fjor, skyldes som sagt den store høst, en rekordhøst, som vi aldrig har haft magen til; ingen kunne jo se, at det ville gå således. Jeg kan udmærket godt se, at dersom vi ikke får en lignende rekordhøst i år, ville det være af meget stor betydning for husmændene at få bestemmelsen indført. På den anden side vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, at jeg er ikke en hund efter at skabe for stor en administration — det tror jeg også, det ærede medlem ved. Det ærede medlem ved sikkert også efter de forhandlinger, vi her har ført, at jeg personlig har gjort forsøg på at få så lille en administration som muligt; hvor det kan overlades til den private omsætning selv, tror jeg, det er lige så godt, og det er billigere, når der som her er tale om en handel mellem disse parter.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at hvedeprisen er steget fra 28 kr. op til et halvt hundrede kroner i løbet af 3 år. Ja, det er ikke ret meget galt, men vi må jo huske på, at de 28 kr., vi dengang betalte for hveden, var en tvangspris; det var ikke en frivillig pris, det var ikke verdensmarkedets pris — tværtimod. Året før, ja, også samme år, som vi betalte 28 kr. for dansk hvede, købte vi rug i Rusland til over 90 kr. pr. 100 kg, så man kan ingenlunde